

בן ציון סוקי, ת.ז. 34185454

התובע:

ע"י ב"כ רוטנשטרייך – גיצלטר, עו"ד
מרח' אבן גבירול 25 תל-אביב, 64078,
טל. 03-5258090, פקס. 03-5258080.
דוא"ל RGLaw@RGLaw.Co.IL

- נ ג ד -

- הנתבעות:**
1. וואלה תקשורת בע"מ, ח.פ. 520041740
 2. שאול אלוביץ'
 3. גד ויסלוביץ
 4. אילן ישועה
 5. אור אלוביץ'
 6. יוסי אלי

ע"י ב"כ עו"ד ניר הראל
מרח' יבנה 30 תל אביב
טל. 03-5661113, פקס. 1533-566-1117

7. ניסים ביטון, ת.ז. 067454207
8. מיכאל אבידן, ת.ז. 067878546

ע"י ב"כ עוה"ד איתן ארז ו/או יואב בן פורת ו/או אטי אברהמי-ארז
ו/או פז יצחקי ויינברגר ו/או תמר בן-עמי ו/או רוז מנגל
מדרך מנחם בגין 23, תל אביב 66184
(מגדל לוינסטיין, קומה 13)
טל. 03-5669002, פקס. 03-5669001

9. תומר שוחט, ת.ז. 514803600

ע"י ב"כ עוה"ד זאב ליאונד
מרח' יהודה הלוי 23 תל אביב
טל. 03-5170881; פקס. 03-5170885

תגובת התובע לטענות הנתבעים 1-6 לסילוק התביעה על הסף

בהתאם להחלטת ביהמ"ש הנכבד מיום 12.11.15, מתכבד התובע להגיש את תגובתו לטענות "סילוק על הסף" שנטענו על ידי הנתבעים 1 עד 6 (כולל) בכתב הגנתם כלהלן;

1. בהתאם להמלצת ביהמ"ש הנכבד, ובהסכמת באי כח הנתבעים, מתכבד התובע להודיע על מחיקת הנתבעים 2 ו-5 מכתב התביעה. התובע מוחק את תביעותיו נגד הנתבעים 2 ו-5 מבלי לפגוע בזכויותיו וטענותיו על אחריותם האישית ותרומתם לאחריות הנתבעים 1, 3, 4 ו-6 ולו כדי ליעל את הדיון בתביעתו נגד מפרי זכויותיו.
2. בהתאם להמלצת ביהמ"ש הנכבד, מתכבד התובע להודיע כי, מבלי לפגוע בזכויותיו ובטענותיו, הוא מוחק מכתב התביעה את עילת התביעה לעניין הפרת סוב יודיציה מכח סעיף 71 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב),

היתשמי"ד- 1984, ועילת התביעה הנטענת לעניין לענין שקר מפגיע מכח סעיף 58 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), תשכ"ח- 1968.

3. למניעת ספק, תביעת התובע תתבסס על סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע (תיקון 6) (להלן- "חוק לשון הרע"), לפיו אם אדם מורשע בעבירה, או נמצא אחראי לביצוע עוולה נזיקית לפי חוק לשון הרע, בסמכות ביהמ"ש לחייבו בפיצוי התובע בסכום של עד 50,000 ש"ח ומבלי שתידרש הוכחת נזק. לחילופין, תת סעיף (ג) קובע כי במידה ויוכח שמי מהנתבעים התכוון לפגוע בתובע בפרסמו את דבר לשון הרע, בסמכות ביהמ"ש לפסוק לפיצוי בסכום של עד 100,000 ש"ח מבלי שתידרש הוכחת נזק, ושניהם מעודכנים בהצמדה וריבית כפי שנקבע בחוק ובפסיקה.

4. ככל שיגרמו לתובע נזיקין בארץ מושבו ובעסקיו שם שניתן יהיה ליחסן למעשי העוולה בנוזיקין על ידי הנתבעים או מי מהם, במדינת ניו יורק שבארה"ב, שומר התובע על זכותו לתבוע את נזקיו והפסדיו שם.

א. פתח דבר:

5. **דעות מלומדים** (מספרו של עו"ד שלומי וינברג, **מורה דרך לתביעת לשון הרע**, עמ' 71-72) ("מרשתת - אינטרנט")

5.1. "עם התפתחותה של רשת האינטרנט, הפכו הפלטפורמות להפצת תכנים באמצעותה, למגוונות במיוחד... בשל הגישה הקלה של הגולשים לכל נקודת מידע, שכיחותם של הסמארטפונים, המנגישים את הגישה לרשת לכל מקום, הופכים הפרסומים לנגישים ולנופצים יותר. בנוסף, האפקט הויראלי של פרסומים ברשת האינטרנט רב יותר מכל פירסומים באמצעים אחרים (היכולת "להלוק" או להעביר את המידע מאחד למשנהו), כך שהפרסומים עלולים לפשוט כ"אש בשדה קוצים", ומשכך פוטנציאל הפגיעה שלהם רב יותר".

5.2. "נימוק נוסף להגברת האחריות בגין פרסומים באינטרנט הינו העובדה שבדרך, כלל מנועי החיפוש במרשתת... אינם "שוכחים" את הפרסומים... והפרסומים במרשתת (מההווים כיום "כרטיסי ביקור ויטואליים") עלולים להוות "אות קין" על אדם. על כן המדובר בטיעון המצריך קביעת אחריות מוגברת בגין פרסומים במרשתת."

5.3. "כמובן שבין השיקולים, יש לקחת בחשבון גם האם בוצע קידום לאותם פרסומים מעוללים, האם מדובר בפרסומים חוזרים, ומהי האכסניה שבה פורסמו (ככל שהמדובר באכסניה מכובדת ומוכרת יותר, כך הפגיעה בנשוא הפרסום רבה יותר)".

ב. אחריות הנתבעים 1, 3, 4 ו- 6 מכח סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע

6. חוק לשון הרע, שנחקק בשנת 1965 אינו מתייחס ספציפית לפרסומים באינטרנט (התקשורת הראשונה במרשתת (ניסיונית) נעשתה ב-29 באוקטובר 1969 (אחרי שנחקק החוק) בין לאונרד קליינרוק מאוניברסיטת קליפורניה בלוס אנג'לס לבין צ'ארלי קליין מאוניברסיטת סטנפורד, כאשר שודרה המילה LOGIN. לית מאן דפליג שתקשורת מרשתת פומבית ונרחבת לא נעשתה עד תחילת שנות ה-80, ואף לא תוקן עד היום ביחס לעניין זה (ולא בכדי).

7. סעיף 11 לחוק לשון הרע, שכתורתו "אחריות בשל פרסום באמצעי תקשורת", מתייחס לאחריותם של "ממלאי תפקידים באמצעי התקשורת", המוגדרים כ"עתון" כמשמעותו בפקודת העתונות וכן שידורי רדיו וטלוויזיה הניתנים לציבור". אין חולק היום כי האינטרנט הינו "אמצעי תקשורת" לכל דבר ולענייננו אין חולק כי המעוולים 1 עד 6 הינם "ממלאי תפקידים" באמצעי תקשורת.

8. כיום המגמה היא כי מעוולים בגין לשון הרע עלולים לשאת בתשלום פיצויים בגין הוצאת דיבה ולשון הרע ברשת האינטרנט, בין אם מדובר בכרטיס חבר ברשת חברתית ובין אם מדובר בבלוג פרטי או אתר צדדי. הדברים נאמרים ביתר שאת כאשר המדיום הינו בעל אופי חדשותי מובהק- אתרי תקשורת מקוונים כגון "הארץ", "וואלה!", "NRG" וכד'.

9. בת.א. 32986/03 **בושמיץ נ' אהרונוביץ**, (פורסם בנבו) ראה ביהמ"ש להעיר כלהלן- "ההבדל המהותי בין אתר אינטרנט, כאמצעי תקשורת, לבין עיתון, הוא העובדה שהאחרון מודפס, וההדפסה הנה חלק מהצגת הודעת "עיתון" על פי פירוש הנתבעים. זמלא, זה עם נהגו מניחה מניחה

"המכליל חדשות, ידיעות, סיפורי מאורעות..." עדיין אין להכליל בהגדרה זו אתר אינטרנט שאינו יותר מאשר פורום להחלפת דעות בין המשתתפים בו. פורום אינו יותר מאשר "הייד פארק" וירטואלי בו מחלימים הגולשים דעות בינם לבין עצמם. ההבדל המהותי הנוסף בין פורום לבין אתר אינטרנט שהינו בבחינת עיתון וירטואלי, המספק חדשות, ידיעות וכיו"ב, הוא שבאחרון קיימים עריכה, סידור וסינון מראש של הידיעות המופיעות בו, בעוד שבראשון אין כל עריכה מראש, ויכולת השליטה על הנכתב בו הנה יכולת שבדיעבד, לאחר שפורסם באתר"

10. הנתבעת 1 הינה "עיתון" לכל דבר ועניין ועובדת פירסומה גם במרשתת איננה יכולה לפטור אותה ו/או את בעלי התפקידים שבה מאחריות על פי חוק לשון הרע כמו גם על פי דיני הנזיקין הכלליים.
11. בדומה לאחריות הפרסום בעיתון, גם בפרסום באינטרנט ניתן להגיש תביעה כנגד הכתב, כנגד העורך וגם כנגד האחראי על האתר. ראוי להדגיש, כי ישנה חשיבות גדולה לזהות המפרסם לשון הרע ולשליטתו בו בעל האתר או עורך האתר בנוגע לפרסום הדברים.
12. הנתבע 3 משמש כעורך ראשי של הנתבעת 1, ובמסגרת תפקידו מחויב לבצע עריכות ובדיקות לכתבות שמפרסמת הנתבעת 1. הנתבע 4 משמש כמנכ"ל הנתבעת 1 ואחראי במסגרת תפקידו על פרסומי הנתבעת 1. הטענה שמאן דהוא אחר (חבר כנסת שהתפטר עקב שנחקר כיום על התנהלות פגומה במהלך היותו עורך הנתבעת 1) היה העורך בזמן שפורסמה אחת או אחרת מהפרסומים המפרים, איננה פוטרת את העורך העכשווי ex officio כמו גם בגין הפרסומים שעשו עת כשל הוא אישית בתפקידו המוגדרים.
13. לפיכך ובהסתמך על האמור לעיל, טענתם של הנתבעים 1-6 לעניין אחריותם של הנתבעים 3-4 משוללת מכל יסוד, שהרי לאור הגדרת סעיף 11 לחוק לשון הרע ומגמת הפסיקה ברי כי הנתבעים 3-4 נושאים באחריות כלפי התובע. ויתרה מכך, הטענה המיותרת לפטור בגין שלא נכללו במכתב ההתראה מכל סיבה שהיא אינה פוטרת אותם מאחריותם (ואף אין בה כדי להקל עליה).
14. הניסיון המפורש להתחמק מאחריות של בעלי תפקידים המנויים בדין איננה ראויה, אינה נכונה מנוגדת להוראות החוק וביהמ"ש הנכבד מתבקש לסלקה על אתר.

אשר על כן מתבקש כב' ביהמ"ש לדחות את טענות הסף המנויות בכתב הגנת הנתבעים, ולחייבם בהוצאותיו של התובע ושכ"ט עורכי דינו.

ארנון גיצלטר, עו"ד

רועי עיזר, עו"ד

ב"כ התובע

11/12/15
תאריך